

[Landbrugsministeren.]

her er sket. Men jeg ser nu omvendt paa det, jeg ser saadan paa det, at det er overordentlig glædeligt, at der ikke har været Brug for disse Penge. Det er gaaet saadan — det kan ikke nytte at ville nægte det —, at med Hensyn til Tvangssalg og Tvangsauktioner indenfor Landbruget er Forholdene i Sommerhalvaaret ikke blevet saa haarde, som det kunde befrygtes, Tvangsauktionernes Antal er endogsaa gaaet ned, og naar man før har talt om det store Antal af Landmænd, der maatte forlade Hus og Hjem, saa har det dog vist sig, at det paa Grund af forskellige Forhold, bl. a. Udsigten til bedre Tider, ikke er blevet nær saa slem, som man tænkte sig under sidste Samling, da denne Akkordlovgivning blev vedtaget.

Naar der her blev stillet Midler til Raadighed, var det kun under Forudsætning af, at der skulde vise sig Pengeknaphed i Landet, saa at Banker og Sparekasser ikke havde de fornødne Midler til Raadighed. Det har imidlertid vist sig, at denne Forudsætning ikke holdt Stik, Banker og Sparekasser har kunnet stille Midler til Raadighed og har i mange Tilfælde foretrukket at stille deres egne Midler til Raadighed frem for at lægge Beslag paa Statens Midler, og jeg maa virkelig sige, jeg ser ingen Ulykke i, at Staten beholder sine Midler, og at Banker og Sparekasser, hvis naturlige Opgave det jo er at finansiere bl. a. ogsaa Akkordordninger, i stor Udstrækning, hvor det er fornødent, har optaget en saadan Finansiering. Jeg maa sige, at hvis alle de 10 Mill. Kr. var blevet anvendt, synes jeg, det havde været mere sørgeligt, end det er, at der ikke er blevet Brug for dem. Dette er snarere en glædelig Ting, som jeg ikke synes der er Grund til at udstøde Beklagelser over.

Det ærede Medlem Hr. Bording var inde paa, at denne Akkordlovgivning duede ikke, og det er jo noget, vi har hørt før. Der skal noget helt andet i Stedet, siger det ærede Medlem, og det, man da taler om, er en Nedskrivning af Gælden. Jeg antager nu ikke, man vil foreslaa, at Staten skal give sig til at betale privat stiftet Gæld, for det vilde kunne medføre meget farlige Konsekvenser, og det, der da bliver tilbage, er det, som man har stillet Forslag om, nemlig at Staten skal foretage en tvangsmæssig Nedskrivning af private Gældsforpligtelser. Jeg har tidligere udtalt mig herom, og jeg skal ikke gentage det, kun skal jeg sige, at jeg advarer meget stærkt mod en saadan Lovgivning, der

griber ind i privatretlige Forhold og under et eller andet Paaskud stryger Gældsforpligtelser, som er indgaaet i Henhold til bestaaende Love. Jeg tror, at den Tjeneste, man vilde gøre Landbruget ved at gaa ind for en saadan Lovgivning, vilde være i høj Grad negativ.

Det ærede Medlem Hr. Bording klagede over, at jeg ikke vilde paatage mig nogen Garanti for, at der var Sikkerhed i Foreningerne. Nej, det vil jeg ikke, og det skal jeg ikke, for det er Lovens Mening, at de, som danner Foreningerne, selv skal paatage sig Garantien. Naar det ærede Medlem bliver ved med at forlange, at Ministeren skal foretage Undersøgelser og skal garantere, at der er Sikkerhed for Statens Penge, saa vil jeg sige, at dette jo vilde føre til, at man med Rette kunde komme og sige, hvis det gaar galt: Du har jo undersøgt, og derfor maa Staten dække alle Medlemmers Tab. Det maa stadig siges til de Folk, som gaar ind i en Driftslaane forening, at de selv gennem det solidariske Ansvar har den fulde Risiko, og de maa selv foretage Undersøgelserne.

Naar endelig det ærede Medlem Hr. Bording hævder, at jeg har tildelt en enkelt Forening Laan udenom Akkordudvalget, saa ved det ærede Medlem jo meget vel, at Forholdet var det, at der paa det Tidspunkt ikke fandtes noget Akkordudvalg, og at det af Grunde, som jeg ikke her atter skal komme ind paa, vilde tage nogen Tid, inden Akkordudvalget kunde nedsættes og derefter foretage en Undersøgelse af den paagældende Forenings Vedtægter og Forhold. Der blev rettet forskellige Henstillinger til Foreningen, og da disse var imødekommet, bevilgede man — ikke hele det Laan, den kunde faa i Henhold til Loven, men Halvdelen deraf, og gjorde Tildelingen af den øvrige Halvdel afhængig af Amdsudvalgets Behandling af Sagen, naar dette Udvalg maatte være nedsat. Der bevilgedes da 75 000 Kr. a conto, og senere, da Amdsudvalget havde behandlet denne Driftslaane forening, indstillede Udvalget Foreningen til det fulde Laan, der blev 138 000 Kr., saaledes at der senere blev udbetalt 63 000 Kr.

Men det, som har Interesse her, er jo Socialdemokratiets Ændringsforslag, og jeg maa give det ærede Medlem Hr. Holdgaard og Udvalgets Ordfører Ret i, at dette Ændringsforslag kun gaar ud paa at tage Myndigheden fra Ministeren og lægge den ud til Udvalgene. Men naar